

Maria Ferm: Vi är alla människor

Talare

Maria Ferm
Politiker

Datum

9 mars 2013

Omständigheter

Tal från demonstration mot utvisningar och för en human migrationspolitik: Vi alla är människor

Vi alla är människor.

Vi ska alla behandlas som människor.

Ingen ska diskrimineras. Inte i tunnelbanan. Inte i flyktingpolitiken. Inte någonstans.

Den som kommer till Sverige och behöver en fristad från krig, förföljelse eller miljöförstöring ska få en fristad här. Den som behöver vård ska kunna få vård. Den som är född och uppvuxen här, ska också få leva här.

Det kräver förändring. Och en sådan förändring kan vi bara åstadkomma om vi jobbar tillsammans.

Splittring kan aldrig göra oss starka.

Sverige behöver en ny migrationspolitik. En mer human politik för de människor som misshandlats i det svenska asylsystemet. Vi kan få till en förändring om engagemanget bärs av många människor.

Vi har visat att det går förut. För åtta år sedan välte påskuppropet svensk flyktingpolitik.

När vi alla tillsammans drev igenom den tillfälliga asyllagen 2005 fick 16 000 personer börja sina liv i Sverige. Det var människor som ofta höll sig gömda, rädda för att avvisas med tvång till sina hemländer. De kanske inte kunde avvisas eftersom hemländerna inte tog emot dem. Nu fick dem en ny chans.

Det finns många likheter med den tiden.

Det har än en gång växt fram ett skuggsamhälle av människor som inte får sina rättigheter tillgodosedda. Människor som behöver en fristad möts av en kall och hård byråkrati.

På samma sätt som då sitter Miljöpartiet nu vid förhandlingsbordet med några som bromsar, inte vill se, inte vill förändra. En sak har förändrats vid förhandlingsbordet. Då hette bromsklossen Socialdemokraterna, i dag heter de Moderaterna.

Precis som då finns nu ett kraftfullt engagemang mot avvisningarna.

Det engagemanget måste fokuseras, skillnader måste överbryggas – alla måste samlas – från den radikala aktivisten till den radikala ärkebiskopen. Det var det som då gav Miljöpartiet och Vänsterpartiet kraft och styrka vid förhandlingsbordet, och det är det som nu kan skapa förändring.

Vi alla är människor.

Ska vi lyckas, måste vi visa, få alla att förstå att det som beskrivs som siffror, som staplar i diagram, är människor.

Migration måste diskuteras med en positiv utgångspunkt, där antal inte är något vi skräms med, utan något vi välkomnar. Och genom att människors egna historier berättas.

Idag vill jag prata med er om det som är allra viktigast; om de människor som berörs. Om de enskilda fallen.

Bestämmelsen ”synnerligen ömmande omständigheter” är en alldeles för hård bestämmelse. Nästan ingen får stanna på den.

Fortfarande avvisas apatiska barn. Fortfarande avvisas svårt sjuka trots att de är i behov av vård. 8-åriga Artoo, som jag träffade i Småland för ett tag sedan, ska avvisas till Ryssland, trots att han behöver medicineras och vårdas eftersom han inte tål protein. Han kommer inte att kunna få vård och aldrig ha råd med vård i hemlandet. Lagen måste ändras. Personer som Artoo måste få stanna i Sverige.

På måndag åker jag till Sundsvall för att återigen träffa familjen Zakir. De kom till Sverige för tio år sedan från Etiopien. Alla tre barnen, 9, 7 och 1 och ett halvt år, är födda i Sverige. De har sina liv här. Sina klasskompisar, sin fritid, sin framtid.

De lever inte gömda, utan bor öppet i Migrationsverkets boende. Nu ska de avvisas till ett land de inte har någon koppling till alls. Det måste ändras! Familjen Zakir måste få stanna i Sverige!

För en vecka sedan träffade jag familjen Almallak i Råneå utanför Luleå. De flydde från Palestina för 6 år sedan. Två av barnen är födda här. De har fått avslag på sin asylansökan, men om en månad preskriberas deras fall och de kan söka asyl på nytt. Men för tre veckor sedan klampade polisen in i lägenheten och hämtade pappan i familjen till förvaret. Nu ska de avvisas.

Jag vill avsluta med att läsa upp ett brev jag fick från Ahmed, den 12-årige sonen i familjen:

”Hej!

Jag heter Ahmed. Du kanske hört lite om oss. Jag kom till Sverige när jag var 6 år. Det var kul i Sverige det är alltid lugnt. Inget krig och pappa kunde leva i trygghet med oss. I Sverige har jag levt halva mitt liv. Här är mina vänner och alla jag är uppväxt med. Sverige har alltid varit mitt hemland för mig en plats där jag är trygg. Men när de tog pappa har jag börjat bli rädd. Jag är rädd för polisen och MV. Det är jobbigt att sova på natten. Jag vill kunna stanna i Sverige.

PS/Vi alla är människor.

Ahmed Almallak”

Det är för denna familjen och för många andra vi behöver ändra lagen. Tack.

Taggar

2010-tal, 2013, Kvinna, Miljöpartiet, Miljöpartiet

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/maria-ferm-vi-ar-alla-manniskor>